

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

23272 *Llei 5/2024, de 8 de novembre, bàsica de bombers forestals.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

Espanya està lluitant contra els incendis forestals de manera explícita des de mitjan segle XIX, i aquest compromís es materialitza en l'aprovació de diverses normes com les ordenances generals de forests de 1833 o la Reial ordre de 1858. Es configurava una administració forestal en la qual es preveia, entre les seves funcions, la defensa contra els incendis forestals. Més endavant, amb l'aprovació de la Llei de 8 de juny de 1957, de forests, es va recollir de manera sistemàtica un catàleg de mesures en matèria d'incendis. No obstant això, l'agreujament i increment gradual dels incendis va culminar en la necessitat d'actualitzar l'ordenament jurídic vigent fins llavors, procés que va acabar amb l'aprovació de la Llei 81/1968, de 5 de desembre, sobre incendis forestals. Aquesta Llei es va centrar principalment en la prevenció, l'extinció i la protecció de béns i persones, a més de preveure un règim de sancions i infraccions, així com la necessitat de restaurar les masses forestals afectades pels incendis.

Després de l'aprovació de la Constitució espanyola el 1978, es va atribuir a l'Estat la competència exclusiva en la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, forests, aprofitaments forestals i vies pecuàries, i correspon a les comunitats autònomes la resta de competències en la matèria.

La necessària cooperació i coordinació derivada d'aquest repartiment es va dur a terme, entre altres òrgans, per la Comissió Nacional de Protecció de la Naturalesa, que regula la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres. Es va adscriure a la Comissió, entre altres comitès especialitzats, el Comitè de Lluita contra els Incendis Forestals, encarregat de coordinar en l'àmbit nacional la gestió d'incendis forestals, i el treball del qual s'ha anat desenvolupant continuadament fins a l'actualitat.

La promulgació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, va comportar la derogació de la Llei 81/1968, de 5 de desembre, i s'hi van recollir disposicions específiques dedicades als incendis forestals. A aquest marc bàsic és necessari afegir tot el que han desplegat normativament i organitzativament les comunitats autònomes, i en alguns casos les entitats locals, en execució de les seves competències pròpies.

Adicionalment, obeint a la necessitat de coordinar accions entre les autoritats competents, hi ha les actuacions relacionades amb la protecció civil d'acord amb el que disposen la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, el Reial decret 893/2013, de 15 de novembre, pel qual s'aprova la Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals, i sense perjudici dels plans autonòmics de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals disposats a aquest efecte.

Atesos els esdeveniments recents, a l'estiu de 2022 es reforça la necessitat de coordinar totes les operacions mitjançant el Reial decret llei 15/2022, d'1 d'agost, pel qual

s'adopten mesures urgents en matèria d'incendis forestals. Així mateix, les «Orientacions estratègiques per a la gestió d'incendis forestals a Espanya» elaborades per la Conferència Sectorial de Medi Ambient, 28 de juliol de 2022, estableixen com a premissa fonamental «enfortir la cooperació intersectorial en matèria d'incendis entre l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, el sector privat i la societat, ja que és un fenomen que no atén separacions administratives, competencials o de propietat».

II

El nombre d'incendis forestals que s'han produït a Espanya els últims anys ha generat conseqüències irreparables en termes de masses forestals cremades, morts, ferits i conseqüències mediambientals.

A això és necessari sumar els efectes negatius que el canvi climàtic propicia en el medi natural, com són les onades de calor, cada vegada més freqüents i prolongades, que fan que els incendis siguin més virulents i es propaguin amb més facilitat. En aquest sentit, els incendis han canviat de patró, i en comptes de ser només estacionals, llevat de determinades excepcions, s'acaben produint al llarg de l'any, especialment en certes zones de risc. Addicionalment, les noves tendències, com la urbanització de les societats i el canvi d'usos en la zona rural, fan que els incendis es tornin més transversals i afectin no només l'àmbit forestal sinó també l'anomenada «interfície urbana forestal», amb l'augment consegüent del risc per a la vida de les persones que viuen a prop de les zones més afectades.

La dimensió que assoleix el fenomen exigeix, per tant, un nou plantejament organitzatiu i estructural per als dispositius d'extinció i prevenció d'incendis en l'àmbit nacional, ja que els incendis no entenen de límits territorials ni estacionals i exigeixen cada cop més una coordinació i cooperació més gran.

III

Les inversions públiques destinades a la gestió integral dels incendis forestals són elevades, però encara persisteixen desequilibris entre les partides destinades a les diferents facetes de prevenció, preparació, extinció i restauració, cosa que limita l'eficàcia dels operatius. A més, si es té en compte la virulència dels incendis recents, s'arriba a la conclusió que és possible optimitzar la capacitat de treball i seguretat dels dispositius existents, ja sigui individualment com col·lectivament, i millorar també en aspectes com ara la coordinació i cooperació mútua en l'àmbit nacional.

Més concretament, aquesta tasca de gestió integral dels incendis la duen a terme diferents professionals d'àmbits diferenciats. En particular, els treballs d'extinció els fan comunament els denominats «bombers forestals», entre els quals hi ha diferents categories professionals, que conformen brigades, en alguns casos de prevenció i, en altres, només de detecció i extinció d'incendis. Des de l'1 de gener de 2011 que va entrar en vigor la Classificació Nacional d'Ocupacions, CNO-2011, la categoria professional de bomber forestal té el codi exclusiu 5932 per a la seva identificació.

Així mateix, el personal respon a diverses formes de relació amb l'Administració competent, ja sigui a través de subcontractes temporals a través d'empreses privades, a través d'encàrrecs a empreses públiques o a través de la consideració dels bombers forestals com a personal laboral o funcionari d'algunes comunitats autònomes. En el cas de l'Administració General de l'Estat, els bombers forestals que fan extinció d'incendis forestals són contractats per una empresa pública, encara que també hi participa personal militar, principalment el de la Unitat Militar d'Emergències. En tot cas, per afavorir l'estabilitat de l'ocupació i la millor atenció a la prevenció i l'extinció d'incendis forestals es considera preferent la contractació pública.

Aquesta organització diferent ha acabat generant en nombroses ocasions situacions d'alta temporalitat i estacionalitat en el col·lectiu, amb sous i complements molt variables

i amb diferents comeses, atribucions i requisits de formació (i responent, en tot cas, a les diferents funcions a desenvolupar pels bombers forestals).

Davant de tot això, la necessitat i l'oportunitat de la norma es fonamenta en el fet que no hi ha un marc legislatiu que estableixi de manera explícita quins són els drets i deures dels bombers forestals, els mitjans dels quals han d'estar dotats, així com les mesures de seguretat i de coordinació en les seves actuacions. És per això que l'objecte d'aquesta Llei és ordenar un marc de les condicions dels bombers forestals, tenint en compte que moltes vegades treballen en molts incendis fora de la seva comunitat autònoma d'adscripció.

De fet, en el cas dels mitjans de suport estatals, per la mateixa naturalesa de les seves funcions, es dona suport als incendis existents en qualsevol ubicació nacional, i el seu treball diari no està lligat a cap comunitat autònoma en particular.

Igualment, la mateixa categoria o figura de bomber forestal no té un reconeixement legal o reglamentari exprés i individualitzat, llevat del Catàleg Nacional d'Ocupacions aprovat pel Reial decret 1591/2010, de 26 de novembre.

Per tant, abordar el problema existent en la disparitat de mitjans materials i humans, tipologies de recursos, requisits de formació, i qualificació professional dels bombers forestals donaria resposta bàsica a la falta d'interoperabilitat que s'arriba a produir entre el personal adscrit a diferents serveis d'extinció d'incendis, però que treballa conjuntament en el mateix incendi.

Per això, l'objectiu d'aquesta Llei és que el col·lectiu disposi del grau de cohesió suficient en la seva naturalesa, operativitat i règim en tot el territori nacional, cosa que no ha de comportar en cap cas un detriment de les competències autonòmiques respectives, sinó establir un marc comú que es tradueixi en una eficiència i eficàcia més grans dels mitjans i recursos que garanteixen la seguretat mediambiental i de la ciutadania, d'acord amb el Reial decret 1031/2011, de 15 de juliol, pel qual es complementa el Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals, pel que fa als treballs associats a l'extinció d'incendis forestals.

IV

Aquesta Llei es dicta en virtut de l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció; i la legislació bàsica sobre forests i aprofitaments forestals. També es dicta sobre la base de l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, que recull la competència exclusiva de l'Estat en les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris. Així mateix, es dicta sobre la base de l'article 149.1.7a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i finalment, en virtut de l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria per dictar legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Aquesta norma, a més, s'adequa als principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, atenent els principis de necessitat i eficàcia, hi ha un clar i evident interès general que es reguli el marc de les funcions dels bombers forestals del sistema comú de prevenció i extinció d'incendis forestals. Es respecta el principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació bàsica per aconseguir els objectius esmentats prèviament.

Al seu torn, la Llei és coherent amb l'ordenament jurídic vigent, i s'ajusta, per això, al principi de seguretat jurídica respecte a la normativa sectorial esmentada. Pel que fa al principi de transparència, aquesta norma s'ha sotmès en la seva elaboració als tràmits de consulta pública prèvia, així com de participació de les comunitats autònomes a través

de la Conferència Sectorial de Medi Ambient i els seus òrgans respectius i, pels seus continguts, a les organitzacions sindicals representatives. Per aquest motiu, s'ha possibilitat un accés universal, senzill i actualitzat a la normativa en vigor i als documents propis del procés d'elaboració, i s'ha proporcionat una participació activa en el procés d'elaboració normativa als destinataris i afectats per aquesta. Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquesta Llei ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per a la ciutadania.

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquesta Llei és establir un marc de regulació de les funcions pròpies del personal que, en l'exercici professional de bomber forestal dugui a terme activitats d'extinció d'incendis forestals i, si s'escau, complementàriament, activitats de prevenció, detecció, vigilància, tasques d'informació a la població, sota la supervisió del superior responsable, així com de suport a les contingències que es produeixin en el medi natural i rural.

Així mateix, aquesta Llei estableix els drets i les obligacions específiques per raó de matèria, atès que es tracta d'un servei de caràcter essencial i interès social.

Article 2. *Àmbit d'aplicació i abast.*

1. Aquesta norma és aplicable als bombers forestals, així com a totes les administracions, organismes públics i entitats de dret públic o privat vinculades o dependents de les administracions públiques.

2. La consideració de bomber forestal és aplicable al personal que, independentment de la naturalesa estatutària o laboral de la seva relació de servei, en l'exercici professional dugui a terme les funcions que disposa l'article 4 d'aquesta Llei.

3. S'exclou de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, i, per tant, de la consideració anterior:

- a) El personal militar.
- b) El personal de cossos i forces de seguretat.
- c) El personal voluntari que, segons el que preveuen tant l'article 44 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, com en els articles 7 *bis*, 7 *ter* i 7 *quater* de la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, participi en tasques de prevenció o extinció d'incendis forestals.
- d) El personal que participa en l'extinció dels incendis forestals en l'operació dels mitjans aeris.
- e) Els bombers dels serveis de prevenció i extinció d'incendis a què es refereix l'apartat 2, de la disposició addicional setena, d'aquesta Llei.

Article 3. *Prestació del Servei d'extinció d'incendis forestals.*

1. L'organització del servei que presten els bombers forestals als operatius d'extinció d'incendis forestals per les administracions competents s'ha de fer d'acord amb l'article 48 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

2. El personal adscrit per les administracions públiques a les funcions que assenyala aquesta Llei té la condició d'empleat públic, d'acord amb el que preveu l'article 8.2.a), b) o c) del text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.

3. Els bombers forestals que prestin serveis mitjançant una relació laboral es regeixen pel que disposa el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, i, així mateix, en cas que tinguin la consideració d'empleats públics, pel que disposa l'article 7 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

4. Per a una disposició de mitjans adequada, les administracions corresponents han d'assegurar una coordinació adequada dels operatius d'extinció d'incendis forestals

amb els plans, estatal i autonòmics de protecció civil per a emergències per incendis forestals.

Article 4. Funcions dels bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals.

1. Els bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals de les administracions competents exerceixen operacions d'extinció d'incendis forestals d'acord amb el pla d'operacions que preveu l'article 47 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

2. Si s'escau, complementàriament, poden exercir algunes de les funcions següents, sota la supervisió del superior responsable i d'acord amb les categories professionals i la normativa autonòmica reguladora que correspongui, entre d'altres, les següents:

- a) Tasques de prevenció, vigilància i detecció d'incendis forestals,
- b) Manteniment d'infraestructures de prevenció i extinció d'incendis forestals,
- c) Tasques d'informació i conscienciació a la població, i
- d) Suport en altres contingències o en situacions excepcionals en què el medi natural i rural es vegi afectat.

Article 5. Classificació professional.

1. Les administracions competents han d'establir les classificacions professionals dels bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals tenint en compte les competències i la formació definides per a les posicions que pugui ocupar un bomber forestal en el sistema de gestió d'emergències comú referit a l'article 46 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, i en el que disposa la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, en els casos que correspongui.

2. En el supòsit que tinguin la consideració de personal laboral, el sistema de la classificació professional ha de ser d'acord amb el que preveu l'article 22 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

3. Per al personal que sigui considerat com a funcionari públic, s'ha de respectar el mecanisme de cossos/escales/categories de les administracions competents, i segons la classificació per grups de titulació d'accés que estableix el Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Article 6. Formació.

1. Les administracions competents han d'establir el procediment d'acreditació del conjunt de les competències professionals que capaciten per a l'exercici de l'activitat laboral de les operacions d'extinció d'incendis forestals d'acord amb l'article 7 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, i de conformitat amb el que disposa el títol III de la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil.

2. Les administracions competents han de promoure la formació associada al perfil esmentat, així com el reconeixement de l'experiència laboral i les vies no formals d'acreditació d'aquesta formació.

3. Les administracions, els organismes públics i les entitats de dret públic o privat vinculades o dependents de les administracions públiques, i segons determinin els convenis col·lectius d'aplicació corresponents, han de promoure la formació contínua reglada, teòrica, física i pràctica requerida per a l'exercici de les competències vinculades al seu lloc de treball. Aquesta formació s'ha de dur a terme en horari laboral, no ha de representar cap cost afegit per al treballador i s'ha de compassar a les necessitats del treball.

4. En aplicació de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, el personal afecte a aquesta norma té dret a la formació específica sobre la igualtat de tracte i oportunitats entre dones i homes i sobre la prevenció de la violència de gènere en l'àmbit laboral.

Article 7. Salut laboral i prevenció de riscos laborals.

1. Són aplicables als bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals les disposicions de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, així com tots els decrets i reglaments que deriven d'aquesta, i la regulació existent en cada Administració, relativa a l'adaptació de la legislació de prevenció de riscos laborals, i si s'escau, al Reial decret 67/2010, de 29 de gener, d'adaptació de la legislació de prevenció de riscos laborals a l'Administració General de l'Estat.

2. Les administracions competents, els organismes públics i les entitats de dret públic o privat vinculades o dependents de les administracions públiques han de complir els drets de protecció eficaç dels bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals, d'acord amb les previsions del capítol III de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, esmentada, i les seves disposicions de desplegament.

Article 8. Drets específics.

1. D'acord amb la normativa aplicable relativa a l'establiment de l'estructura i les quanties de les retribucions complementàries, les administracions, els organismes públics i les entitats de dret públic o privat vinculades o dependents de les administracions públiques han de procurar impulsar, en el marc del diàleg social, el reconeixement de les condicions de perillositat, esforç físic, toxicitat, morbiditat, penositat o equivalents i el risc psicofísic generat per les situacions d'estrès, en la negociació de les retribucions dels bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals.

2. Les administracions competents han d'assegurar, d'acord amb l'article 14.f) del text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, el dret a la defensa jurídica i protecció de l'Administració pública en els procediments que se segueixin davant qualsevol ordre jurisdiccional com a conseqüència de l'exercici legítim de les seves funcions que la normativa d'aplicació reconegui als bombers forestals que tinguin la condició d'empleat públic, en què aquest personal es vegi implicat per raó de la seva activitat professional.

3. Totes les administracions, organismes públics i entitats de dret públic o privat vinculades o dependents de les administracions públiques han d'assegurar el dret a la defensa jurídica, en els termes que estableix l'article 47.3 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests. Així mateix, poden establir cobertures addicionals a les que preveu l'article 49 d'aquesta Llei.

Article 9. Jornada de treball.

1. Les disposicions, els convenis col·lectius i els acords que estableixin la jornada dels bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals que prestin serveis mitjançant una relació laboral s'han d'adequar al que disposa l'article 34 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i a l'article 5 del Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball.

2. Les administracions públiques poden establir les jornades especials de treball dels empleats públics adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals, de conformitat amb el que estableixen l'apartat 1 i el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i la normativa europea vigent en matèria d'ordenació del temps de treball.

Article 10. *Manteniment de plantilles en cas de successió empresarial.*

1. Els drets que es derivin del que estableix aquesta Llei s'han de seguir reconeixent en els mateixos termes al personal que, de conformitat amb el que disposa l'article 1, estiguin compresos en el seu àmbit d'aplicació, encara que es produeixi un canvi a l'entitat titular del servei públic que estiguin prestant.

2. Quan l'Administració competent opti per recórrer a la licitació a empreses privades o a l'encàrrec a mitjà propi instrumental per al desenvolupament de serveis d'extinció d'incendis forestals, en cas de successió empresarial total o parcial, en processos de canvi de titularitat de les empreses que prestin el servei, o d'absorció o fusió empresarial, el personal s'ha de subrogar, amb els efectes i les garanties que preveu l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, així com les disposicions que preveu en matèria de subrogació la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic. Aquesta disposició no afecta altres parts del contracte o encàrrec que es puguin prestar eventualment d'acord amb altres tipus de contracte diferents del de serveis.

3. En cas d'assumpció directa per una Administració pública del servei que hagi prestat anteriorment una altra entitat jurídica, pública o privada, el personal s'ha de subrogar per continuar prestant el servei, en qualitat de personal laboral a extingir. No obstant això, aquesta successió empresarial no implica l'adquisició automàtica de la condició de funcionari públic o de personal laboral propi de l'Administració en la qual es va integrar sense la superació d'un procés selectiu en el marc de l'execució de l'oferta d'ocupació pública que correspongui.

4. El personal públic afectat per l'àmbit d'aquesta Llei i que presti serveis en qualsevol Administració pública té l'opció de permanència en l'àmbit de la seva mateixa Administració d'origen, de les entitats de dret públic per al supòsit de transferència a empreses privades, sense detriment dels seus drets reconeguts legalment.

Article 11. *De la igualtat de gènere.*

Les administracions responsables han d'assegurar el compliment de les disposicions que estableix el marc de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes. A més, s'ha de promoure la inclusió de la perspectiva de gènere en les mesures de seguretat i salut laboral i s'ha d'adoptar la regulació i les mesures necessàries perquè els EPI i els elements d'uniformitat s'adaptin a la morfologia de les dones (roba i calçat) i que no es permeti l'ús general de models unisex.

Disposició addicional primera. *Empreses contractistes d'operatius d'extinció d'incendis forestals.*

Sense perjudici del que estableix la normativa de contractació pública, les empreses que es presentin a licitació per a la contractació dels operatius d'extinció d'incendis forestals han de tenir entre les seves activitats la realització de serveis d'emergències rurals, obres i/o serveis forestals (prevenció, silvicultura) i mediambientals. Aquestes empreses han d'estar enquadrades en la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques sota els codis corresponents.

Disposició addicional segona. *Enquadrament en la Seguretat Social.*

Per a l'exercici de la seva mateixa activitat, els bombers forestals adscrits als operatius d'extinció d'incendis forestals han d'estar inclosos en el règim del sistema de la Seguretat Social que els pugui correspondre.

Disposició addicional tercera. *Segona activitat.*

1. Les administracions públiques competents, d'acord amb el que preveu la normativa vigent aplicable, poden establir que en l'organització dels operatius d'extinció

d'incendis forestals es proveeixin, de manera ajustada a les necessitats d'aquest, places per possibilitar una segona activitat als seus empleats públics que tinguin consideració de bombers forestals que, segons un dictamen mèdic, tinguin disminuïda la seva capacitat per prestar el servei ordinari, i no es trobin en situació d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa.

2. El personal que indica l'apartat anterior que es trobi en situació de segona activitat s'ha de mantenir adscrit a l'operatiu d'extinció d'incendis forestals corresponent, i ha de dur a terme funcions més ajustades a la seva situació, que s'adeqüin al seu nivell de competència tècnica, de conformitat amb l'avaluació efectuada pel tribunal mèdic corresponent.

3. Les retribucions bàsiques i complementàries del personal que indica l'apartat anterior les ha d'adequar cada Administració pública al seu lloc i funcions, de conformitat amb la legislació aplicable.

4. Reglamentàriament, cada Administració pública ha de determinar, entre d'altres, les condicions per passar a segona activitat, els requisits per a la reposició en el lloc de procedència o el sistema de normes i organització de la segona activitat quan el nombre de persones en aquesta situació sigui superior als llocs destinats a segona activitat.

Disposició addicional quarta. *Jubilació.*

El règim de jubilació del personal objecte d'aquesta Llei es regeix pel que disposa la normativa en matèria de seguretat social específica aplicable als bombers al servei de les administracions i organismes públics.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adoptar les mesures necessàries per al reconeixement de tot el temps treballat en l'activitat de vigilància i extinció d'incendis forestals per a la concessió dels coeficients reductors.

Disposició addicional cinquena. *Mesures per a l'acreditació de competències.*

Les administracions competents han de promoure mesures per al foment de l'aplicació al personal bomber forestal del procediment d'avaluació i acreditació de les competències professionals que regula el Reial decret 659/2023, de 18 de juliol, pel qual es desplega l'ordenació del Sistema de Formació Professional.

Disposició addicional sisena. *Avaluació i reconeixement de malalties professionals.*

En el termini d'un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de crear una comissió per impulsar l'avaluació i el reconeixement com a malalties professionals de les contretes a conseqüència de les especificitats del treball propi del sector. Aquesta comissió ha d'estar formada pels departaments ministerials competents i organitzacions sindicals en el si del diàleg social, així com altres òrgans col·legiats de professionals de la salut amb competències en la matèria.

Disposició addicional setena. *Aplicació de la Llei a la Comunitat Foral de Navarra i a la Comunitat Autònoma del País Basc.*

1. Aquesta Llei regeix a la Comunitat Foral de Navarra en allò que no s'oposi al règim competencial existent a la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i millorament del règim foral de Navarra.

2. En virtut de la disposició addicional primera de la Constitució espanyola, els bombers dels serveis d'extinció d'incendis i prevenció que presten serveis de bombers forestals dependents de les institucions forals del País Basc s'han de continuar regint pel seu règim foral, d'acord amb la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, d'Estatut d'autonomia per al País Basc.

Disposició addicional vuitena. *Bombers voluntaris i Agrupacions de Defensa Forestal.*

El personal voluntari que participi en la prevenció i extinció d'incendis forestals, com els bombers voluntaris i les Agrupacions de Defensa Forestal, es regeixen pel que disposen els estatuts d'autonomia, la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, la Llei 43/2003, de 21 de novembre de forests, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i les altres normes autonòmiques de desplegament.

Disposició addicional novena. *Modificació de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.*

Es modifica el punt 1 de la disposició transitòria setena «Ascens de suboficials al lloc de tinent», que queda redactat de la manera següent:

«1. Tots els suboficials que hagin obtingut el lloc de sergent a partir de l'1 de gener de 1977 i amb anterioritat al 20 de maig de 1999, data d'entrada en vigor de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, i que no tinguin limitació legal per assolir el lloc de subtinent, "a aquests efectes, s'entén que haver obtingut ascens a un lloc superior estant en l'extingida situació de reserva transitòria no implica cap limitació legal per assolir el lloc de subtinent", i es pot obtenir el lloc de tinent de les escales d'oficials de la Llei 17/1999, de 18 de maig, que s'ha de concedir als suboficials que hagin passat o passin a la situació de reserva, incloent-hi els procedents de l'extinta reserva transitòria, i en els termes que estableix aquesta Llei, amb antiguitat i temps de serveis a partir de l'entrada en vigor de la Llei 46/2015, amb efectes econòmics de l'1 de gener de 2024, i s'han de revisar d'ofici els expedients de tots els suboficials de l'antiga escala de banda que van sol·licitar l'ascens esmentat des de l'entrada en vigor de la Llei 46/2015 i amb anterioritat al 15 d'abril de 2016 "sis mesos des de l'entrada en vigor de la Llei 46/2015 de 14 d'octubre de 2015", sense perjudici del que estableixen els apartats 2 i 3 següents.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i concretament la disposició transitòria onzena. (Reserva transitòria) de la Llei 17/1999, ja que la reserva transitòria es va extingir l'1 de gener 1999.»

Disposició transitòria única. *Contractes adjudicats i expedients iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

1. Els expedients de contractació i encàrrecs a mitjà propi per a la prestació de serveis de prevenció i extinció d'incendis forestals iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per la normativa anterior, inclosa la referent als aspectes relacionats amb el personal que hi estigui comprès. A aquests efectes s'entén que els expedients de contractació s'han iniciat si s'ha publicat la corresponent convocatòria del procediment d'adjudicació del contracte. En el cas de procediments negociats sense publicitat, per determinar el moment d'iniciació s'ha de tenir en compte la data d'aprovació dels plecs.

2. Els encàrrecs a mitjà propi subscrits, així com els contractes administratius adjudicats, en tots dos supòsits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es regeixen per la normativa anterior, quant als seus efectes, compliment i extinció, inclosa la seva modificació, durada i règim de pròrrogues, així com als aspectes relacionats amb el personal que hi estigui comprès i realitzi prestacions en virtut d'aquests encàrrecs i contractes administratius.

Disposició final primera. *Reglament de prevenció de riscos laborals.*

1. En el termini màxim d'un any des de la seva entrada en vigor, el Govern, amb l'acord previ amb les administracions competents i elaborat conjuntament amb aquestes, ha d'aprovar un Reglament específic de la prevenció de riscos laborals per al personal que presti serveis en els operatius d'extinció d'incendis forestals, d'acord amb la Llei 31/1995, de 9 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

2. Aquest Reglament ha de tenir en consideració les activitats professionals específiques dels bombers forestals respecte a l'exposició de riscos, accidents laborals i malalties professionals.

Disposició final segona. *Adaptació dels temps de treball en les tasques d'extinció d'incendis forestals.*

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de modificar el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball per adaptar els temps de treball a les tasques d'extinció d'incendis forestals tenint en compte les conseqüències de la seva exposició a condicions adverses, inclosos els fenòmens meteorològics extrems, d'acord amb el que preveu la disposició addicional única del Reial decret 486/1997, de 14 d'abril, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut en els llocs de treball.

Disposició final tercera. *Adaptació normativa.*

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma, s'hi han d'adequar les normes estatals, autonòmiques i locals que no hi estiguin d'acord.

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.7a, 17a, 18a i 23a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència en matèria de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes, legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris, legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció i legislació bàsica sobre forests i aprofitaments forestals.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 de novembre de 2024.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN